

16.8.2012

Oikeusministeriö

PL 25
00023 VALTIONEUVOSTO

Viite Oikeusministeriön lausuntopyyntö 23.5.2012, OM 12/41/2007

Asia Lausunto luonnoksesta hallituksen esitykseksi Eduskunnalle käsittelyn joutuisuutta hallinnossa ja oikeussuojaa hallintoasian käsittelyn viivästyessä koskevaksi lainsäädännöksi

1. Itä-Suomen aluehallintovirasto toteaa lausuntonaan seuraavaa:

Itä-Suomen aluehallintovirasto on monialainen asiantuntijavirasto, joka on varannut vastuualueilleen, hallintopalvelujen vastuuyksikölle ja yhteydessään toimiville valtakunnallisille erikoistumisyksiköille tilaisuuden antaa lausuntonsa oikeusministeriön otsikkoasiaa koskevan lausuntopyynnön johdosta.

Aluehallintoviraston peruspalvelut, oikeusturva ja luvat- vastuualue on antanut asiassa lausunnon, joka sisältyy tähän lausuntoon.

1.1 Pääpiirteitä esitysluonnoksesta

Esitysluonnoksessa ehdotetaan säädettäväksi hallintolakiin uusi 23 a §, jonka mukaan hallintoviranomaiselle tulisi velvollisuus määritellä 1) keskeisissä asiaryhmissään odotettavissa oleva käsittelyaika sellaisille 2) asianosaisen oikeutta, etua tai velvollisuutta koskeville asioille, jotka viranomainen ratkaisee 3) hallintopäätöksellä. Tällä pyritään turvaamaan asianosaisen kannalta merkityksellisten asioiden viivytyksetön käsittely sitouttamalla viranomainen ennalta määrittelemiinsä käsittelyaikoihin.

Viranomaisen tulisi julkaista määrittelemänsä käsittelyajat julkisessa verkossa ja seurata niiden toteutumista. Esitysluonnoksen perustelujen mukaan asetetun

käsittelyajan kohtuullisuus yleisellä tasolla olisi ylempien hallintoviranomaisten ja viime kädessä ylimpien laillisuusvalvojien arvioitavissa.

Viranomaisen olisi annettava yksittäistapauksessa asianosaisen pyynnöstä kirjallinen arvio päätöksen antamisajankohdasta (käsittelyaika-arvio). Arviota annettaessa olisi otettava huomioon asian laatu ja merkitys asianosaiselle. Viraston olisi seurattava määrittelemiensä käsittelyaika-arvioiden toteutumista.

Käsittelyaikaa ei määriteltäisi viraston toimesta, jos asian käsittelylle on jo muualla säädetty täsmällinen käsittelyaika.

Luonnoksessa esitetään myös säädettäväksi hallintolainkäyttölakiin uusi viivästysvalitusta sääntelevä 12 a luku. Viivästysvalituksen kohteena voisi olla ainoastaan hallintoasian käsittelyn väitetty viivästyminen joko laissa säädetystä kiinteästä määräajasta tai kirjallisesti annetusta, yksilöidystä käsittelyaika-arviosta ja siinä voitaisiin vaatia vain hallintoviranomaisen velvoittamista asian ratkaisemiseen. Valituksen voisi tehdä ainoastaan asianosainen ja se tehtäisiin sille valitusviranomaiselle, jolta haetaan valittamalla muutosta asiassa tehtävään varsinaiseen hallintopäätökseen. Viivästysvalitusta ei voisi tehdä pelkästään asiaryhmäkohtaisesti määritellyn käsittelyajan ylittymisestä, vaan asianosaisen on tullut nimenomaisesti pyytää yksittäistapausta koskeva kirjallinen käsittelyaika-arvio. Viivästysvalituksen voisi tehdä siihen saakka, kunnes hallintoviranomainen on antanut asiassa päätöksen.

Asianosaisen tulisi perustella viivästysvalituksensa ja tuoda käsittelyn keston kohtuuttomuuteen vaikuttavat seikat esille valituskirjelmässään.

Esitysluonnoksen mukaan viivästysvalitusasiat olisi käsiteltävä kiireellisinä. Valitusviranomainen pyytäisi viivästysvalituksen johdosta lausunnon hallintoviranomaiselta. Viivästysvalituksen tekeminen ei vaikuttaisi hallintoviranomaisen velvollisuuteen jatkaa viivästyneeksi väitetyn asian käsittelyä. Jos kokonaiskäsittelyajan katsottaisiin muodostuneen kohtuuttomaksi, valitusviranomainen voisi asettaa asiaa käsittelevälle viranomaiselle määräajan, jonka kuluessa asia on ratkaistava. Määräajan noudattamisvelvollisuutta olisi mahdollista tehostaa uhkasakolla. Päätöksestä ei olisi miltään osin valitusoikeutta.

Lähtökohdan viivytyksettömyyden kokonaisarvioinnille muodostaisi asiankäsittelylle säädetty määräaika tai viranomaisen antama käsittelyarvio. Hallintoviranomaisen antama käsittelyaika-arvio ei kuitenkaan sitoi tuomioistuinta sen arvioidessa käsittelyn viivästymistä.

1.2 Itä-Suomen aluehallintoviraston peruspalvelut, oikeusturva ja luvat – vastuualueen näkemyksiä

Itä-Suomen aluehallintoviraston peruspalvelut, oikeusturva ja luvat -vastuualue (PEOL- vastuualue) pitää kannatettavana ja tärkeänä, että esitysluonnoksen mukaisesti pyritään turvaamaan asioiden viivytyksetön käsittely ja parantamaan

yksilön oikeusturvaa hallinnon viivästystilanteissa. Nykytilanne on ongelmallinen Suomea sitovien kansainvälisten veloitteiden näkökulmasta.

Vastuualue kuitenkin muistuttaa, että asiakkaiden odotukset ja vaatimukset viranomaisia kohtaan lisääntyvät koko ajan ja ne tulevat tulevaisuudessa lisäämään hallinnon töitä. Kansalaisten valveutuneisuus kasvaa, mikä lisää aktiivisuutta viranomaisia kohtaan ja siten myös esimerkiksi aluehallintovirastoihin tehtävien kanteluiden määrää. Kanteluiden ja kansalaisten yhteydenottojen määrät ovatkin lisääntyneet aluehallintovirastoissa viime vuosina. Yleensä ottaen hallinnon palveluhenkisyys ja aktiivisuuteen on julkisen ja yksityisen suhteen muuttuessa ryhdytty kiinnittämään yhä enemmän huomiota.

Toisaalta hallinnossa joudutaan kuitenkin sopeutumaan jatkuvasti uusiin tuottavuus- ja säästämisvelvoitteisiin. Aluehallintoviraston peruspalvelut, oikeusturva ja luvat - vastuualue pitää tärkeänä, että esitysluonnoksessa todetusta elinehdosta uudistuksen onnistumiseksi pidetään oikeasti huolta: viranomaisilla tulee olla riittävät voimavarat tehtäviensä hoitamiseksi. Ei voi olla niin, että vain kategorisesti todetaan, että viranomaisten tulee organisoida toimintansa siten, etteivät yksityisten oikeudet viranomaistoiminnassa vaarannu!

Aluehallintoviraston PEOL- vastuualue tuo esiin, että lähtökohtaisesti yleisen tehtävien määrän kasvun ja samanaikaisesti vähenevien resurssien tapauksessa on vaarana se, että asioiden käsittely saattaa ylipäättään viivästyä. Esitysluonnoksen vaikutusarviot ovat tässä mielessä taaksepäin katsovat ja osin epärealistiset, kun otetaan lisäksi huomioon sinänsä tarpeellinen ja kannatettava uusi viivästysvalitusten tekemä mahdollisuus. Viivästysvalituksista johtuvat lausunnot yms. hallinnolliset työt tulevat joka tapauksessa lisäämään hallintoviranomaisten työtaakkaa. Lisäksi kansalaisten valveutuneisuuden lisääntyminen tarkoittaa sitä, että myös viivästysvalitusten määrä tulee lisääntymään nyt vertailukohtana pidettyihin viivästyskanteluihin verrattuna. Pelkkä oikeusturvakeinojen tarjonnan lisääminen viivästysvalitusten muodossa lisää viivästysvalituksia, joiden käsittelyn vaatimat resurssit ovat edelleen pois hallintoviranomaisen varsinaisista ydintehtävistä. Pahimmassa tapauksessa äänekkäimpien etu ajaa muiden asiakkaiden oikeusturvan ohi, ainakin mikäli resurssien ja tehtävien väliseen ristiriitaan ei suhtauduta vakavasti, mm. nykyisiä vaikutusarvioita syvemmin pohtimalla.

Työmäärä lisääntyy paitsi käsittelyaikojen seuraamisesta, asianhallintajärjestelmien kehittämisestä, yleisten käsittelyaikatietojen laatimisesta, yksilöityihin käsittelyaikatiedusteluihin annettavista kirjallisista vastauksista ja kiireellisesti käsiteltäviin viivästysvalituksiin laadituista lausunnoista, mutta lisäksi myös laadullisten seikkojen huomioimisesta. Esimerkkinä todettakoon, että viivästysvalituksen voisi esitysluonnoksen mukaan tehdä ainoastaan asianosainen. Asianosaisen käsite ei kuitenkaan ole yksiselitteinen, vaan voi syntyä tulkinnanvaraisuutta siitä, onko kyse viivästysvalituksen tehneen edusta, oikeudesta tai velvollisuudesta. PEOL-vastuualueen näkemyksen mukaan hallintoviranomainen joutuu käytännössä ottamaan viivästysvalitukseen antamassaan lausunnossa tähän kantaa.

Esitysluonnoksen perustelujen mukaan tarkoituksena ei kuitenkaan olisi, että

valitusviranomaisen joutuisi pohtimaan asianosaisuuteen liittyviä tulkintakysymyksiä. Esitysluonnoksen mukaan valitus tulisi ottaa käsiteltäväksi, jos ei ole ilmeistä, että valittajalta puuttuu puhevalta tai ettei asia laadultaan ole tämän etua, oikeutta tai velvollisuutta koskeva. Valitusviranomaisen tekemä tulkinta asianosaisuudesta ei silti sitois hallintoviranomaista eikä myöhemmin valitusviranomaista tämän käsitellessä mahdollista pääasiaan annetusta päätöksestä tehtyä valitusta. PEOL- vastuualue katsoo, että ongelma syntyy, jos tuomioistuin ensin hallintoviranomaisen puutteellisen lausunnon ja oman pikaisen perehtymisensä perusteella tutkii viivästysvalituksen, mutta mahdollisesti myöhemmin pääasiaa käsitellessään ja asianosaisuutta tarkemmin selvittäessään päätyisikin jättämään valituksen tutkimatta asianosaisuuden puuttumisen vuoksi. Asianosaisuuskysymyksen selvittäminen on siten suoritettava varsin perusteellisesti hyvissä ajoin myös hallintoviranomaisessa.

Itä-Suomen aluehallintoviraston peruspalvelut, oikeusturva ja luvat- vastuualue huomauttaa, että valitusviranomaisen joutuisi tekemään päätöksensä viivästysvalituksesta tilanteessa, jossa pääasiaa koskevat asiakirjat ovat vielä hallintoviranomaisella. Vastuualue katsoo, että viranomaisen viivästysvalituksen johdosta antaman lausunnon täytyy olla riittävän yksityiskohtainen, jotta voitaisiin arvioida käsittelyajan kohtuullisuutta, mikä edellyttää huolellisuutta jo valitusviranomaiselta lausuntoa pyytäessään. Viivästysvalituksen käsittely ei myöskään suju kiireellisesti, mikäli viivästysvalitus on laadittu epätasaisesti.

Vastuualue toteaa, että viivästysvalituksen tekijän tulee esittää myös selvitys siitä, millä perusteella hän katsoo asian käsittelyn kokonaiskeston muodostuneen kohtuuttoman pitkäksi. Näyttötaakka on osoitettu valittajalle, mutta hallintoviranomaisen on omassa lausunnossaan otettava myös huolellisesti kantaa siihen, koska uhkasakon maksuun lankeaminen voi olla mahdollista.

Riittävien resurssien takaaminen hallintoviranomaisille on ensiarvoisen tärkeää kohtuullisten käsittelyaikojen saavuttamiseksi. PEOL- vastuualueen näkemyksen mukaan olisi vähintäänkin kohtuullista, että lainsäätäjät pystyisi myös erityislainsäädännössä määrittelemään oikeussuojan takeet määräaikojen muodossa, varsinkin tapauksissa, joissa kyse on asianosaisen edusta, oikeudesta tai velvollisuudesta sekä osoittamaan määräaikojen toteuttamiseksi riittävät resurssit. Hallintolakiin ei tule ottaa säännöksiä kiinteistä käsittelyajoista hallintoasioiden erilaisuuden vuoksi. Hallinnonalakohtaista lainsäädäntöä pitäisi kuitenkin uudistaa siten, että siellä tunnistettaisiin tarve säännellä myös asioiden laadun edellyttämistä käsittelyajoista. Aluehallintoviraston näkökulmasta sosiaali- ja terveydenhuollon hallinnonalan erityislainsäädännössä käsittelyaikasääntely voisi olla kattavampaakin.

Aluehallintoviraston PEOL- vastuualue tähdentää, että käsiteltävien asioiden erilaisuus ja monimutkaisuus, asian merkitys valittajalle ja valittajan ja viranomaisten toiminnan huomiointi prosessin kestäessä tekevät käsittelyaikaa koskevan kokonaisarvion tekemisen haastavaksi. Tarkemmat määrittelyt arvion tekemiseksi olisivat tältä osin perusteltuja myös kansalaisten yhdenvertaisen kohtelun näkökulmasta. Samankaltaiset asiat olisi käsiteltävä yhtä ripeästi yksilön

näkökulmasta katsoen ja riippumatta virastosta tai yksilön asuinpaikasta. Tässä suhteessa ei ole kovin tarkoituksenmukaista, että kullakin hallintoviranomaisella (esimerkiksi kukin kunta, virasto jne.) olisi oma velvollisuutensa määritellä itse odotettavissa oleva käsittelyaikansa tietyissä asiaryhmissä. Toisaalta hallintoviranomaisten liian autonominen asema käsittelyaikojen asettamisessa johtaisi ensisijaisesti riskittämiin ja maltillisiin arvioihin käsittelyajoista. Vaarana on, että varmuuden vuoksi riittävän pitkiksi tai jopa ylimitoitetuiksi asetut aika-arviot rupeavat ohjaamaan myös käytännön toimintaa. Tällöin käsittelyajat pitäisivät nykyisestään. Esitysluonnoksessa ei PEOL- vastuualueen mielestä huomata fundamentaalista eroa asetetuille tavoiteajoille ja uudistuksen myötä tehtäville käsittelyaika-arvioille. Ne laaditaan aivan eri näkökulmista käsin. Vaikutusarviot ovat myös tältä osin esitysluonnoksessa turhan optimistisia.

PEOL- vastuualueen näkemyksen mukaan esitysluonnoksen perusteluissa olisi myös syytä korostaa enemmän sitä, että hallintopäätösten laatu on edelleenkin ensisijainen tavoite. Joutuisuusvaatimus yhdessä riittämättömien resurssien kanssa ei saa johtaa kiireeseen tai siitä johtuviin virheellisiin, huonosti perusteltuihin eikä epäselviin hallintopäätöksiin. Vaarana on töiden lisääntyminen ja kustannusten kasvu tätä kautta valitusviranomaisissa käsiteltävien hallintopäätösten kasvun myötä.

PEOL- vastuualue tuo esiin, että asioiden käsittely saattaa viivästyä myös ministeriöiden ja keskusvirastojen ohjauksesta tai sen puutteesta johtuen, kun hallintoviranomaisessa joudutaan odottamaan kannanottoa tai ennakkoratkaisua jostain valtakunnallisesti merkittävästä linjauksesta.

Kaikkiin aluehallintovirastossa käsiteltäviin asioihin ei myöskään haeta muutosta hallinto-oikeudesta. Esimerkiksi kilpailuasioissa oikea valitusviranomainen on markkinaoikeus, vaikka aluehallintoviraston hallintopäätöksistä yleensä valitetaan hallinto-oikeuteen ja siten viivästysvalitukset menisivät hallinto-oikeuteen.

PEOL- vastuualue katsoo, että esitysluonnoksessa olisi syytä käsitellä tarkemmin lainsäätäjän tahtoa siitä, miten viivästysvalituksen myötä maksettavaksi langennut uhkasakko merkitsisi virkamiehen rikosoikeudellisen vastuun tai julkisyhteisön vahingonkorvausvastuun kannalta. Esitysluonnoksessa ei ole myöskään lausuttu mitään mahdollisesti asetettavan uhkasakon määrästä. PEOL- vastuualueen mielestä uhkasakon suuruutta on vaikea määritellä pelkästään uhkasakkolain 8 §:n nojalla. Sanotussa pykälässä on vain yleisesti todettu, että uhkasakon suuruutta harkittaessa on otettava huomioon päävelvoitteen laatu ja laajuus, velvoitetun maksukyky ja muut asiaan vaikuttavat seikat. Valmistelussa olisi voitu ottaa kantaa asetettavan uhkasakon määrään, jotta turvattaisiin yhtenäinen linja uhkasakkoja määrättäessä.

1.3 Itä-Suomen aluehallintoviraston täydentäviä näkemyksiä

Itä-Suomen aluehallintovirasto yhtyy edellä mainittuihin peruspalvelut, oikeusturva ja luvat - vastuualueen näkemyksiin.

Aluehallintovirasto ja valtiovarainministeriö sekä eri hallinnonaloja ohjaavat ministeriöt ovat tähän mennessäkin sopineet hallinnonalakohtaisia tulostavoitteita asetettaessa myös käsittelyaikoja koskevista tavoitteista.

Aluehallintovirasto toteaa, että kantelut ovat yksi keskeinen asiaryhmä aluehallintovirastoissa. Kanteluiden käsittelyajat ovat kanteluiden määrän lisääntyessä voineet käytännössä muodostua pitkiksi. Kanteluratkaisua ei vakiintuneen tulkinnan mukaan pidetä valituskelpoisena hallintopäätöksenä eikä kanteluasian osapuolia asianosaisina, joten nyt kyseessä olevat esitysluonnokset eivät kuitenkaan koskisi kanteluiden käsittelyä, kuten ehdotuksessa todetaan.

Itä-Suomen aluehallintovirasto katsoo, että kansalaisten yhdenvertaisen kohtelun takaamiseksi samoissa virastoissa samoja asiaryhmiä koskevat yleiset käsittelyaikamäärittelyt tulisi kuitenkin tehdä valtakunnallisesti eikä virastokohtaisesti.

Aluehallintoviraston näkemyksen mukaan esitysluonnos (s. 25) jättää viranomaiselle harkinnanvaraa sen suhteen, mitkä on katsottava viraston keskeisiksi tehtäviksi. Ehdotuksen perustelujen mukaan yleistä käsittelyaikaa ei tarvitsisi ennakoon määritellä sellaisissa asiaryhmissä, jotka eivät kuulu viranomaisen pääasialliseen tehtäväpiiriin tai jotka voivat tulla kyseeseen vain harvoin. Aluehallintoviraston mielestä tämä jättää mahdollisuuden tulkintaan, jonka mukaan harvinaisempien asiaryhmien osalta käsittelyn viivästys on hyväksyttävämpää, vaikka kyseessä olisi sinänsä hallintopäätös, joka koskee kansalaisen oikeuksia, etua ja velvollisuuksia.

Toisaalta saman sivun (s. 25) lopussa todetaan, että yksilöity käsittelyaika-arvio voisi poiketa viranomaisen määrittelemästä asiaryhmäkohtaisesta käsittelyajasta. Säännös velvoittaisi kuitenkin käsittelyaika-arvion antamiseen myös muissa kuin keskeisiin asiaryhmiin kuuluvissa asioissa. Tätä lienee tulkittava niin, että kirjallinen käsittelyaika-arvio on annettava asianosaisen pyynnöstä myös harvinaisemmissa vireillä olevissa asioissa, jonka jälkeen myös niistä voitaneen tehdä tarvittaessa viivästysvalitus, vaikka yleistä viranomaisen määrittelemää ja julkaisemaa käsittelyaikatietoa ei olisikaan olemassa. Esitysluonnos on Itä-Suomen aluehallintoviraston mielestä edellä mainituilta osin hiukan epäselvä.

Esitysluonnoksen perusteella viivästysvalituksen tekeminen olisi mahdollista ainoastaan asianosaiselle, joka on pyytänyt ensin yksittäistapausta koskevan, yksilöidyn kirjallisen käsittelyaika-arvion viranomaiselta. Asianosainen voisi käsittelyaika-arvioita pyytäessään saattaa viranomaisen tietoon sellaisia henkilökohtaisiin olosuhteisiinsa liittyviä seikkoja, jotka hänen mielestään perustellusti edellyttävät asian kiireellistä ratkaisemista. Vaikka käsittelyaika-arviolle ei esitetä säädettäväksi erityisiä muodollisia ja sisällöllisiä vaatimuksia, se todennäköisesti vaatisi sitä enemmän viranomaisen harkintaa, mitä enemmän asianosainen on erilaisia perusteluja esittänyt. Harkinta tulisi todennäköisesti olemaan paljolti yhden virkamiehen suorittamaa ja virkamieskohtaista. Viranomaisen tulee esitysluonnoksen mukaan huolehtia käsittelyaika-arvioiden kirjaamisesta tai muusta tallentamisesta asiankäsittelyjärjestelmäänsä ja seurata käsittelyaika-arvioiden toteutumista. Tämä

edellyttää esitysluonnoksen mukaan yleensä asian diaarinumeron tai muun tunnistetiedon merkitsemistä käsittelyaika-arvion sisältävään asiakirjaan. Kuten PEOL- vastuualue on tuonut esiin, käykö lopulta niin, että vireilletulopäivään perustuvan virallisen diaarin rinnalle muodostuu "toinen diaari", jonka perusteella määräytyy asioiden käsittelyjärjestys. Äänekkäimmät kansalaiset kiilaavat diaarijonossa edelle ja ne, jotka odottavat, saavat odottaa entistä pidempään.

Viivästysvalituksella ei olisi esitysluonnoksen mukaan vaikutusta varsinaisen asian käsittelyyn hallintoviranomaisessa. Kuten PEOL- vastuualue on todennut, valitusviranomaisen joutuisi tekemään päätöksensä viivästysvalituksesta tilanteessa, jossa pääasiaa koskevat asiakirjat ovat vielä hallintoviranomaisella. Esityksen mukaan tarkoitus ei ole, että viivästysvalitusta tutkittaessa perehdyttäisiin syvällisesti itse hallintoasiaan. Viivästysvalitus tulisi käsitellä kiireellisesti, jolloin myös viranomaisen lausunto tulisi toimittaa kiireellisesti valitusviranomaiseen. Itä-Suomen aluehallintovirasto katsoo, että myös hallintovirkamiehen oikeusturva tulee riittävällä tavalla turvata kyseessä olevan esitysluonnoksen yhteydessä. Viivästysvalituksen käsittely ei saisi Itä-Suomen aluehallintoviraston näkemyksen mukaan muodostua yksinkertaiseksi massamenettelyksi, koska viivästysvalitukseen annettavan päätöksen yhteydessä voidaan tehosteena käyttää uhkasakkoa, josta ei voisi valittaa.

Itä-Suomen aluehallintovirasto epäilee, että viivästysvalitusta ei voida käytännössä läheskään kaikissa tapauksissa oikeudenmukaisesti ja objektiivisesti käsitellä ilman edes pintapuolista tutustumista pääasiaan kuuluviin asiakirjoihin ja niiden liitteisiin mm. asian laadun ja laajuuden toteamiseksi. Tämä taas edellyttäisi, että pääasian asiakirjat tarvittaessa toimitetaan valitusviranomaiseen ja takaisin, jolloin pääasian käsittely keskeytyy hallintoviranomaisessa tai vaihtoehtoisesti asiakirjaniput kopioidaan viivästysvalitusharkintaa varten. Tästä aiheutuisi runsaasti lisätyötä ja asiakirjojen pyörittelyä edestakaisin.

Esitysluonnoksen mukaan valitusviranomaisen tapauskohtaista viivästysharkintaa ohjaisivat Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen tulkintakäytännössä oikeudenkäynnin viivästymisen arviointia koskevat periaatteet. Näitä ovat käsiteltävänä olevan asian laatu ja merkitys asianosaiselle, asianosaisen oma menettely, viranomaisten toimintaedellytysten olennainen ja ennakoimaton muuttuminen ja muu näihin rinnastettava erityinen syy. Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen ratkaisukäytännössä viranomaisten puutteellisista resursseista johtuvia viivästyksiä ei ole pidetty hyväksyttävinä syinä oikeudenkäynnin viivästymiseen ja kohtuullisten käsittelyaikojen ylittymiseen. Hyväksyttävänä syynä on voitu pitää tilapäistä asiaruuhkaa edellyttäen, että valtio ryhtyy pikaisiin toimenpiteisiin asiantilan korjaamiseksi.

Itä-Suomen aluehallintovirasto korostaa, että valtion tulee jo lähtökohtaisesti turvata riittävät henkilöstöresurssit hallintoasioiden käsittelyä varten, jotta ei päädyttäisi kierteeseen, jossa kansalaisten oikeusturvan edistämiseksi luodun menettelyn ylläpito veisi hallintoviranomaiselta kohtuuttomasti aikaa varsinaisten asioiden käsittelyltä, mikä taas olisi omiaan aiheuttamaan uusia kiirehtimisvaatimuksia ja viivästysvalituksia viranomaisten käsiteltäviksi ja viivästyttämään lisää varsinaisten

asioiden käsittelyä. Jos jo lähtökohtaisesti viranomaisen työtilanne on jatkuvasti ruuhkautunut, tilanne muodostuu kestäättömäksi.

Mikkelissä, 16. päivänä elokuuta 2012

Ylijohtaja

Elli Aaltonen

Aluehallintolakimies

Anne Bäckman